

install the volume of wine.

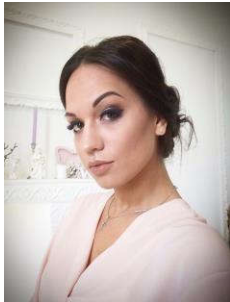
Also, the author proposes to use the concept of "quasi-corrupt crime" in the theory. The author suggests that this is the fraud which includes all its general characteristics. Its specificity is that under certain circumstances it takes on conditional and superficial properties of a corruption offense. However, essentially it is not a corruption offense. In such case, corruptive character is provided through fraud in the misuse of powers or promotion of abuse, which does not actually occur and cannot be embodied in future. And the guilty person must be fully aware of all this.

Attention is also paid to the problematic aspects of law enforcement practice and ways to solve them are suggested. Also, the author notes on the inability to prosecute twice, that becomes a violation of «ne bis in idem» principle, which is fixed in Article 4 of Protocol 7 of Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

Keywords: *subjective side of the crime, official, service crime, abuse, official authority, corruption, quasi-corrupt crime.*

УДК 351.74

DOI: 10.31733/2078-3566-2020-1-227-232

Андруш Л. В. ©

аспірант

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРОБЛЕМАТИКА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЙ ОСІБ ТА ВІДПОВІДНИХ ПОСЛУГ ЩОДО МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦІЇ

Проаналізовано законодавчу базу з питань медичного забезпечення поліцейських та членів їх сімей. Наведено три основні моделі забезпечення працівників поліції медичними послугами (медичного страхування, бюджетна, змішана). Зазначено, що Україна здійснює фінансування відомчих закладів охорони здоров'я за рахунок бюджетних коштів та надає на безоплатній основі відповідні послуги. Підкреслено, що фундаментальні норми, які регулюють відповідні питання, містяться в Законі України «Про Національну поліцію». Проаналізовано статтю 95 цього Закону, наведено згідно з нею основні категорії осіб, які мають право на безкоштовне медичне забезпечення в закладах охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ (поліцейські, члени їх сімей – діти до 18 або до 23 років у разі навчання в закладах вищої освіти, жінки/чоловіки, члени сімей загиблих поліцейських або зниклих безвісти поліцейських, поліцейських, що отримали інвалідність на службі). Зазначено, що подібні послуги мають право отримати деякі категорії колишніх міліціонерів та члени їх сімей. Мова йде також про нормативно-правове забезпечення реабілітаційних, санаторно-курортних лікувальних, оздоровчих а також заходів щодо відпочинку у відомчих медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах різних категорій поліцейських, членів їх сімей. Проаналізовано різноманітні інструкції та положення, що уточнюють категорії осіб, які претендують на медичне забезпечення, реабілітацію та відпочинок у відомчих закладах охорони здоров'я, умови безкоштовного відпочинку тощо. Також у дослідженні наведено перелік закладів, що входять до системи відомчої охорони здоров'я.

Ключові слова: *медичне забезпечення, законодавство, Національна поліція, заклад охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах відбувається активне реформування державних інституцій у різних сферах для підвищення ефективності державного апарату в цілому. Зміни відбуваються і в системі Міністерства внутрішніх справ. На зміну міліції прийшла новостворена Національна поліція. В Україні в питаннях кадрового забезпечення виникла низка важливих проблем, одна з головних – вимивання професійних кадрів, а також неукомплектованість. Водночас держава намагається боротись із проявами корупції серед працівників органів державної влади. Одним із заходів, що може побороти негативні явища, є надання поліцейським високих стандартів соціального забезпе-

© Андруш Л. В., 2020

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1022-4027>

liliya_andrush@i.ua

чення. Одним із таких елементів є якраз медичне забезпечення працівників поліції, а також членів їх сімей. Хоча загальносвітова практика серед країн з ринковою економікою вказує на те, що заробітні плати поліцейських здебільшого поступаються приватному сектору, проте одним із суттєвих мотиваційних чинників служіння в правоохоронних органах залишається привабливий пакет соціальних послуг та пільг з боку держави. Тому проблематика визначення особливостей медичного забезпечення поліцейських, встановлення категорій громадян, які мають на це право, в сучасних умовах є актуальною проблемою.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Необхідно зауважити, що в науковому доробку майже відсутні дослідження з відповідної проблематики. Адміністративно-правовими засадами медичного забезпечення органів внутрішніх справ займається Логвиненко Б., деякими питаннями фінансово-правового регулювання медичного забезпечення займається Дрозд С.

Метою статті є аналіз чинної нормативно-правової бази, норми якої визначають обсяг послуг медичного забезпечення поліцейських, а також встановлюють категорії осіб, які мають право на відповідні послуги.

Вклад основного матеріалу. Загальносвітовою практикою є намагання держави соціально забезпечити власних правоохоронців та членів їх сімей. Це, звісно, проявляється в різних формах, однією з яких є медичне забезпечення поліцейських. Відповідно до традицій, що склались історично, моделі побудування системи охорони здоров'я, правоохоронної системи, підходи до такого забезпечення відрізняються. Деякі держави, особливо західних ліберальних демократій, використовують модель медичного страхування поліцейських, інші держави передбачають бюджетне фінансування медичного забезпечення, треті – практикують змішану систему [8, с. 8–12]. Україна використовує модель медичного забезпечення власних правоохоронців за рахунок державного бюджету й передбачає безкоштовний характер (звісно, відповідно до конституційних норм) у закладах охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ.

Медичне забезпечення проявляється у різних формах й не лише для поліцейських, що перебувають на службі на цей час. Основоположні норми, що регулюють відповідні питання, містяться в Законі України «Про Національну поліцію», а точніше в IX розділі під назвою «Соціальний захист поліцейських», де в статті 95 пункту 1 поліцейським гарантується безоплатне медичне забезпечення в закладах охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ [2]. Необхідно звернути увагу, що згідно з нормами цієї статті в разі відсутності необхідних умов для здійснення повноцінного лікування у відомчих закладах або Міністерства охорони здоров'я передбачено можливість лікування або в приватних закладах України, або у закладах охорони здоров'я за кордоном. У пунктах 4–8 визначено категорії осіб, які, крім безпосередньо поліцейських, мають право на відповідні послуги з боку держави, й, звісно, їх перелік:

– Згідно з пунктом 4 держава надає право на безкоштовне надання медичних послуг у відомчих закладах охорони здоров'я членам сімей поліцейських. До такої категорії належать інший з подружжя, діти до 18 або 23 років, за умови навчання у закладах вищої освіти (до речі, відповідно до Закону України «Про освіту» від 5 вересня 2017 року замість терміну «вищий навчальний заклад» необхідно використовувати «заклад вищої освіти», однак у Законі України «Про Національну поліцію», зокрема в статті 95, продовжує використовуватись термін «вищий навчальний заклад») [3]. Водночас таке право мають члени сімей поліцейських, що померли або загинули, або пропали безвісти, або отримали інвалідність під час проходження служби в поліції або в рамках міжнародних миротворчих місій. Слід зауважити, що крім таких категорій осіб, відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України “Про Національну поліцію”» від 23 грудня 2015 року № 901-VIII, а саме Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення», пункту 2 право на безкоштовне медичне забезпечення у відомчих закладах охорони здоров'я надається громадянам України, що в минулому служили в органах внутрішніх справ, були звільнені за станом здоров'я, за віком або внаслідок скорочення, а також члени їх сімей (на тих самих умовах? що і члени сімей поліцейських) [1]. Окрім того, таке право отримують держслужбовці та працівники навчальних закладів, медичних або наукових установ та установ забезпечення МВС України або Національної поліції з числа колишніх працівників міліції, які станом на день опублікування Закону України «Про Національну поліцію» служили в органах внутрішніх справ й мали вислугу не менше ніж 5 років і

продовжили працювати в МВС України або поліції, а також члени їх сімей (норми поширюються на відповідні категорії осіб з числа міліціонерів у відставці, яким призначено пенсію на підставі Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», а також членів їх сімей) [1].

– Важливим аспектом медичного забезпечення поліцейських є організація реабілітаційних, санаторно-курортних лікувальних, оздоровчих, а також заходів щодо відпочинку у відомчих медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах. Пунктом 5 статті 95 Закону України «Про Національну поліцію» право на отримання на пільговій основі таких послуг мають поліцейські, а також члени їх сімей (інший з подружжя, діти 18 та 23 років), а в пункті 6 мова йде про співвідношення фінансування з боку держави таких послуг та тими, хто їх отримує – поліцейські сплачують 25 % від собівартості путівки, а члени їх сімей – 50 % [2].

– В пункті 7 містяться норми, які визначають коло осіб, які можуть отримати послугу у вигляді безкоштовного санаторно-курортного лікування та оздоровлення. Один раз на два роки таке право надається членам сімей поліцейських, які під час проходження служби в поліції загинули чи померли.

– Крім зазначених вище категорій поліцейських, права на медичне забезпечення, що зазначені в пунктах 1–7 статті 95, мають і колишні поліцейські у разі звільнення внаслідок стану здоров'я, за віком чи скорочення штату [2].

До речі, необхідно зауважити, що в 2017 році вийшов новий нормативно-правовий акт, що чітко встановлював перелік закладів, які входять до системи охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ. Для розуміння рівня можливостей надання поліцейським, а також іншим категоріям громадян медичних послуг з боку держави, слід проаналізувати таку структуру [6]. До них належать лікувально-профілактичні заклади у вигляді, по-перше, лікарняних закладів (госпіталі, лікарні, медична частина або медпункт з'єднання, військової частини, вищого військового навчального закладу, навчально-військової частини Національної гвардії України, медично-санітарні частини, медичні центри, психоневрологічні диспансери (центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору), територіальні медичні об'єднання; по-друге – амбулаторно-поліклінічні заклади: амбулаторії, відомчі поліклініки, пункти охорони здоров'я або здоров'я пункти, фельдшерські пункти; по-третє, це заклади санаторно-курортні: курортні поліклініки, медичні реабілітаційні центри (до них належать лікарні відновного лікування), санаторії (сюди входять дитячі, однопрофільні, багатoproфільні, спеціалізовані). До санітарно-профілактичних закладів належить центр превентивної медицини. Існує система фармацевтичних (аптечних) закладів. Згідно з пунктом 4 «Переліку» до «інших закладів» належать медичні (чи військово-лікарські) комісії у складі закладів охорони здоров'я МВС України [6].

Закон України «Про Національну поліцію» в питаннях медичного забезпечення доповнюється затвердженою в 2016 році Інструкцією про порядок медичного обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України [5]. В II розділі «Порядок медичного обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС» Інструкції, а саме в пункті 1 надано перелік категорій осіб, які мають право на медичне обслуговування у відомчих закладах охорони здоров'я. Загалом, визначено три основні категорії осіб з числа наявних працівників, у відставці та членів сімей правоохоронців.

До першої основної категорії належать:

– згідно з пунктом 1 – державні службовці й працівники апарату Міністерства внутрішніх справ або територіальних органів з надання сервісних послуг Міністерства, усіх підприємств, закладів чи установ, які належать до сфери управління МВС;

– у пункті 2 є перелік різноманітних категорій осіб з числа представників Національної гвардії України;

– у пункті 3 мова йде про поліцейських, а також державних службовців та працівників центрального органу управління поліцією, міжрегіональних і територіальних органів поліції, установ науково-дослідного характеру, забезпечення, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Національної поліції;

– держслужбовці та працівники апарату міграційної служби (пункт 4);

– пунктом 5 передбачено надання медичних послуг поліцейським, нацгвардійцям та деяким іншим особам, у разі відрядження до будівель центральних органів влади України, органів влади АР Крим, інших органів державної влади, місцевого самоврядування на час виконання повноважень на постійній основі із залишенням на

службі;

– необхідно зауважити, що особи, які ще тільки навчаються у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання, або відомчими закладами МВС, згідно з пунктом 6, на період навчання на денній формі за держзамовленням також користуються правом лікування у відомчих закладах охорони здоров'я. Як відомо, особи, що вперше були прийняті на службу до поліції, повинні пройти первинну професійну підготовку (до моменту проходження вони не мають права приступати до виконання обов'язків), та поліцейські, які здійснюють навчання відповідно до первинної професійної підготовки, а також здобувають післядипломну освіту за місцем розташування закладу вищої освіти, теж на період навчання мають право на медичне обслуговування (абзац 2 пункт 6) [5].

До наступної чималої групи осіб згідно з пунктом 7 Інструкції належать різні категорії громадян з числа колишніх працівників, а саме:

– колишні поліцейські або особи рядового та керівного складу органів МВС, що звільнені за станом здоров'я, за віком, внаслідок скорочення;

– колишні працівники міліції, звільнені за віком, хворобою чи вислугою років;

– колишні міліціонери, які на день опублікування ЗУ «Про Національну поліцію» проходили службу в органах внутрішніх справ та мають вислугу років не менше ніж 5 років і продовжили роботу, а також особи, на яких поширюється дія Законів України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», якщо вони перебувають на медичному обслуговуванні у відомчій медичній установі, у разі звільнення зі служби, військової служби чи займаної посади [5].

У пункті 8 визначається перелік членів сім'ї певних категорій поліцейських, які мають право на медичне забезпечення у відомчих закладах. Загалом тут зазначаються ті самі положення, що визначені в ЗУ «Про Національну поліцію», тобто члени сімей колишніх поліцейських, осіб рядового і керівного складу МВС; міліціонерів у відставці; відряджених до органів державної влади чи місцевого самоврядування поліцейських; загиблих, померлих, зниклих безвісти, поліцейських, що отримали інвалідність, чи осіб рядового й керівного складу органів внутрішніх справ [5].

Ще в 2003 році була затверджена Інструкція про організацію медичної реабілітації та санаторно-курортного лікування в Міністерстві внутрішніх справ України [4], у якій визначені норми про порядок, направлення на медичну реабілітацію та санаторно-курортне лікування, а також в пункті 2, підпункті 1 зазначається, кому належить право на безкоштовну медичну реабілітацію за рішенням лікарсько-консультативної комісії або військово-лікарської комісії. Такими категоріями є особи рядового та керівного складу органів внутрішніх справ, працівників органів внутрішніх справ, нацгвардійців, які захищали українську незалежність, її суверенітет і територіальну цілісність, брали безпосередню участь в антитерористичній операції або в забезпеченні її проведення, безпосередньо перебуваючи в зоні АТО, незалежно від встановлення їм інвалідності. Також безкоштовно реабілітацію проходять службовці органів внутрішніх справ після стаціонарного, а також амбулаторного лікування в разі потреби та як продовження лікування [4]. Підпунктом 2 пункту 2 Інструкції встановлюється перелік категорій осіб, що мають право на санаторно-курортне лікування – керівний та рядовий склад органів внутрішніх справ і члени їх сімей, працівники органів внутрішніх справ із сім'ями, а також звільнені зі служби. У 2015 році згідно з наказом Міністерства внутрішніх справ від 14 грудня 2015 року № 1568 «Порядок пільгового реабілітаційного, санаторно-курортного лікування, оздоровлення та відпочинку в медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах Міністерства внутрішніх справ України поліцейських, деяких інших категорій осіб та членів їх сімей», у I розділі пункту 2 визначено термінологію щодо медичної реабілітації та відповідних заходів: «медична реабілітація – система лікувальних заходів, які спрямовані на відновлення порушених чи втрачених функцій організму особи, виявлення та активізацію компенсаторних можливостей організму і здійснюються з метою забезпечення повернення особи до нормальної життєдіяльності, профілактики ускладнень і рецидивів захворювання; реабілітаційні заходи (лікування) – комплекс заходів щодо здійснення медичної реабілітації в закладах охорони здоров'я МВС» [7].

В підпункті 2 пункту 3 розділу I Порядку доповнено перелік категорій громадян, що мають право на безкоштовне санітарно-курортне лікування, відпочинок та оздоровлення. Окрім членів сімей загиблих, померлих під час служби поліцейських, раз на два роки безкоштовно мають таке право інший з подружжя (якщо не одружився чи одружилась знову), діти до 18 або 23 років, діти з інвалідністю з дитинства загиблих під час виконання службових обов'язків осіб керівного чи рядового складу органів внутрішніх справ. Водночас на пільговій основі дозволяється один раз на рік проходити зазначену процедуру колишнім поліцейським, звільненим (перелік причин вже зазначений вище), членам їх сімей, а також колишнім рядовим та керівного складу особам зі складу органів внутрішніх справ (звільнених за тими самими причинами), яким призначено пенсію й, відповідно, членам їх сімей [7].

Висновки. Отже, після значущих реформаторських змін у системі Міністерства внутрішніх справ, в тому числі появи Національної поліції, нормативно-правова база, що врегульовує питання медичного забезпечення правоохоронців та членів їх сімей у відомчих закладах охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ також зазнала змін. Держава забезпечує надання медичних послуг не тільки поліцейським та членам їх сімей, що перебували на службі або служили раніше, але й співробітникам колишньої міліції та членам їх сімей, особам, що навчаються у відомчих закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання (на денній формі за державним замовленням). Водночас на пільгових основах держава забезпечує питання реабілітаційного, санаторно-курортного лікування, оздоровлення та відпочинку в медичних реабілітаційних центрах, санаторіях тощо й передбачає таку послугу безкоштовно для членів сімей померлих під час служби правоохоронців. Можна констатувати, що наявна нормативно-правова база має досить-таки чіткий та чималий перелік різних категорій громадян, що мають право на медичне забезпечення у відомчих при МВС України закладах охорони здоров'я, хоча в деяких випадках у нормах наявні певні правові неузгодженості.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про Національну поліцію»: Закон України від 23.12.2015 р. № 901-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/901-19> (дата звернення: 30.01.2020).
2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n1123> (дата звернення: 26.01.2020).
3. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 30.01.2020).
4. Інструкція про організацію медичної реабілітації та санаторно-курортного лікування в Міністерстві внутрішніх справ України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 04.11.2003 р. № 1296. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0601-04#n2> (дата звернення: 20.01.2020).
5. Інструкція про порядок медичного обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 03.06.2016 р. № 462. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0912-16> (дата звернення: 30.01.2020).
6. Перелік закладів охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14.06.2017 р. № 507. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0845-17> (дата звернення: 30.01.2020.).
7. Порядок пільгового реабілітаційного, санаторно-курортного лікування, оздоровлення та відпочинку в медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах Міністерства внутрішніх справ України поліцейських, деяких інших категорій осіб та членів їх сімей: наказ Міністерства внутрішніх справ від 14.12.2015 р. № 1568. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-16> (дата звернення: 30.01.2020).
8. Логвиненко Б. О. Адміністративно-правові засади медичного забезпечення органів внутрішніх справ: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Дніпропетровськ, 2008. 20 с.

Надійшла до редакції 14.02.2020

References

1. Pro vnesennya zmin do deyakykh zakonodavchykh aktiv Ukrayiny u zv'yazku z pryynyattiam Zakonu Ukrayiny «Pro Natsional'nu politsiyu»: Zakon Ukrayiny vid 23 hrudnya 2015 roku № 901-VIII. [On amendments to some legislative acts of Ukraine in connection with the adoption of the Law of Ukraine "On National Police": Law of Ukraine of 23.12.2015 No. 901-VIII] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/901-19> (data zvernennya: 30.01.2020.). [in Ukr.].
2. Pro Natsional'nu politsiyu: Zakon Ukrayiny vid 2 lypnya 2015 r. № 580-VIII. [On the National Police: Law of Ukraine dated 02.07.2015 No. 580-VIII]. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n1123> (Data zvernennya: 26.01.2020.) [in Ukr.].

3. Pro osvitu: Zakon Ukrayiny vid vid 5 veresnya 2017 № 2145-VIII. [On education: Law of Ukraine dated 05.09.2017 № 2145-VIII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (data zvernennya: 30.01.2020.). [in Ukr.].

4. Instruksiya pro orhanizatsiyu medychnoyi reabilitatsiyi ta sanatorno-kurortnoho likuvannya v Ministerstvi vnutrishnikh sprav Ukrayiny: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny vid 04.11.2003 № 1296 u redaktsiyi nakazu Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny vid 11.12.2014 № 1340). [Instruction on the organization of medical rehabilitation and spa treatment in the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine No. 1296 of 04.11.2003]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0601-04#n2> (data zvernennya 20.01.2020). [in Ukr.].

5. Instruksiya pro poryadok medychnoho obsluhovuvannya v zakladakh okhorony zdorov'ya MVS: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny vid 03.06.2016 № 462. [Instruction on the procedure of medical care in the institutions of health care of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated 03.06.2016 No. 462]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0912-16> (data zvernennya: 30.01.2020). [in Ukr.].

6. Perelik zakladiv okhorony zdorov'ya Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny vid 14.06.2017 № 507. [List of health care institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated June 14, 2017 No. 507]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0845-17> (data zvernennya: 30.01.2020.). [in Ukr.].

7. Poryadok pil'hovoho reabilitatsiynoho, sanatorno-kurortnoho likuvannya, ozdorovlennya ta vidpochynku v medychnykh reabilitatsiynykh tsentrakh, sanatoriyakh, budynkakh vidpochynku, pansionatakh ta ozdorovchykh zakladakh Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny politseys'kykh, deyakykh inshykh katehoriy osib ta chleniv yikh simey : Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav vid 14 hrudnya 2015 roku №1568. [The order of preferential rehabilitation, sanatorium-spa treatment, improvement and rest in medical rehabilitation centers, sanatoriums, rest houses, boarding houses and health-improving institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine of police officers, some other categories of persons and their families: order of the Ministry.12 of internal affairs. 2015 No. 1568]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-16> (data zvernennya 30.01.2020). [in Ukr.].

8. Lohvynenko B. O. (2008) Administratyvno-pravovi zasady medychnoho zabezpechennya orhaniv vnutrishnikh sprav [Administrative and legal principles of medical support of law enforcement agencies] : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Dnipropetrovs'k. 20 s. [in Ukr.].

SUMMARY

Andrush L. V. Problematics of regulatory definition of categories of persons and relevant services for medical support of police. The article analyzes the legal framework for the health care of police officers and their families. Three main models of providing police officers with health services (health insurance, budgetary, mixed) are outlined, and it is noted that Ukraine finances departmental health care institutions at the expense of budgetary funds and provides basic services that are free of charge. It is emphasized that the fundamental rules governing the relevant issues are contained in the Law of Ukraine "On the National Police". Article 95 of this Law is analyzed, according to it the main categories of persons who are entitled to free medical care in the health care institutions of the Ministry of Internal Affairs (police officers, their families - children 18 or 23 years of age in the study in higher education institutions, husband or wife) main forms, family members of the dead or missing police officers, police officers with disabilities in service).

It is stated that such services are eligible for some categories of former police officers and their families. It is also about the legal provision of rehabilitation, sanitary and health resorts, wellness as well as recreation measures in departmental medical rehabilitation centers, sanatoriums, rest homes, boarding houses and health institutions of different categories of police officers, their families. Various instructions and regulations are being analyzed to clarify the categories of persons applying for medical care, rehabilitation and recreation in departmental health care facilities, conditions for free rest, etc. The study also reveals a list of institutions that are part of the departmental health care system.

Keywords: *health care, legislation, National police, health care institutions of Ministry of internal affairs.*